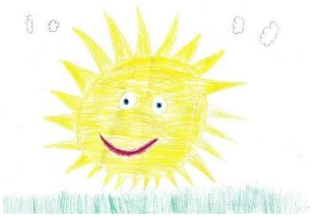
S koro Časopis

zvláštní vydání časopisu ZŠ Bukovice pro zlepšení nálady v nouzové době

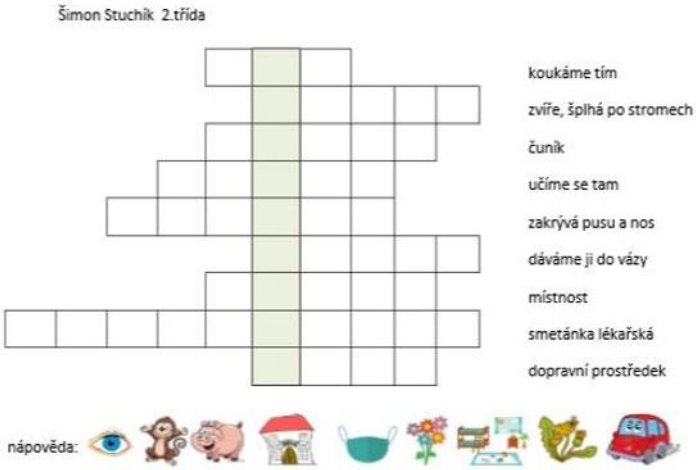
,,Nikdo není tak chudý, aby nemohl darovat úsměv.”

Vážení čtenáři, i my ve škole spolu s dětmi doma se pokoušíme vyvolat pár úsměvů na vašich tvářích. Pokud se nám to podaří, rozdávejte prosím úsměvy dál, roušky neroušky. Jednou budeme vzpomínat, podobně jako pamětníci v našich rozhovorech.

Učení

Antonín Matěna

Když ráno vstávám,
kafíčko z melty si dávám.
Pak nastane doba učení,
což pro mě není žádné mučení.
Nechci to nechat na poslední chvilku,
tak pracuji hned od pondělku.
Když si s něčím nevím rady,
máma a táta jsou vždy tady.
A tak i když je doba koronaviru,
nedělám si z toho bolnou hlavu.

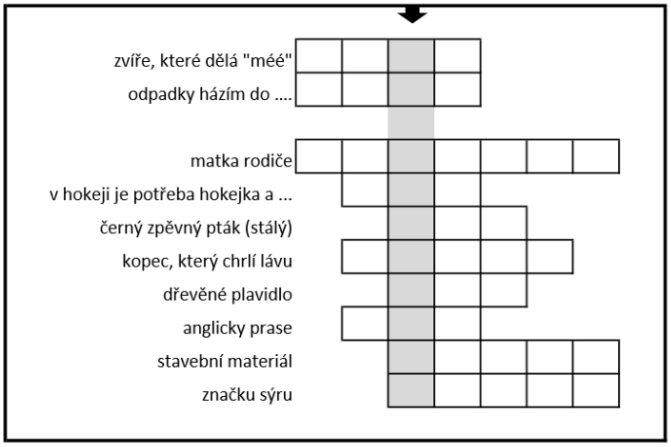

Vyprávění z dávných časů

Eliška Beranová, (křížovka Olda Hornych)

Teta mé prababičky jednou vyprávěla mé babičce o tom, jak tu byla slintavka a lidé nemohli z domu. Takže ti, co měli nakažená zvířata, nemohli do vesnice, prostě nikam, jen na svůj pozemek. To trvalo asi dva měsíce. Lidi na sebe žalovali a udávali se, a bylo to někdy před 2. světovou válkou.

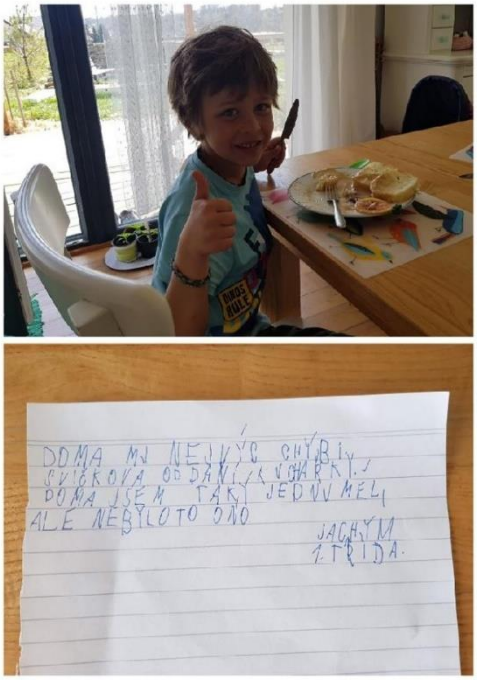

Zvláštní Velikonoce

Jan Marel

Letošní Velikonoce byly zvláštní. Místo koledování jsme hráli karty, Člověče, nezlob se a jiné hry. Seděli jsme v altánku, mamka upekla buchtu s krémem a všichni jsme si povídali. Chystal jsem s mamkou sadbu a taťka sekl trávu. Udělali jsme jarní úklid okolo celého domu. Věnoval jsem se Beníčkovi, to je náš pes, a pomáhal u králíků. S bráchou hrajeme hry na počítači a díváme se na televizi. Doufám, že příští rok budeme zase koledovat a budeme dělat kraslice.

Rozhovor s babičkou

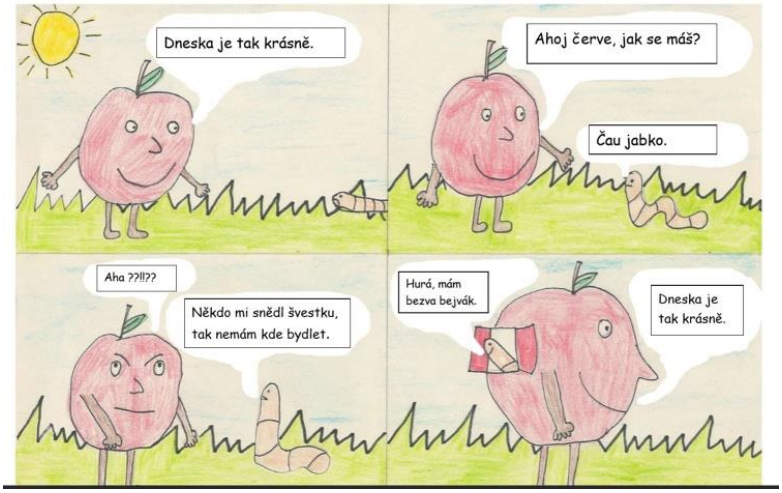
Ivan Hornych si povídal s babičkou – paní Vintrovou

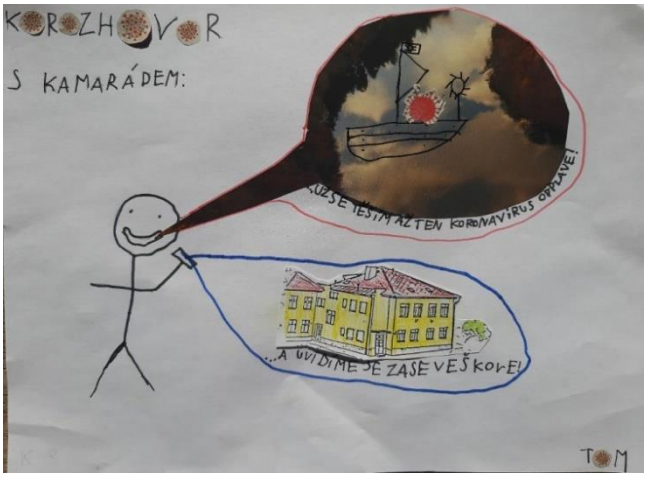
I: Před kolika lety jsi chodila do první třídy?
B: Před 58 lety.
I: Čím jste se učili psát?
B: Nejdříve jenom tužkou, potom násadkou.
I: Co byla násadka?
B: Do dřevěného držátka se nasazovalo malé pero, které se namáčelo v kalamáři.
I: Co je to kalamář?
B: Sklenička s inkoustem, posazená do otvoru v lavici.
I: Jak vypadal inkoust?
B: Modrá tekutina, která dělala kaňky, které nešly umýt ani vygumovat a šly špatně vyprat.
I: Naučila ses něco sama?
B: Pořád jsem něco hledala v knihách, třeba o tom, jak se dříve žilo.
I: Byla někdy zavřená vaše škola?
B: Ano, když nebylo uhlí, kterým se tenkrát topilo ve třídách v kamnech.
I: Líbilo se ti něco ve škole a naopak?
B: Nejvíce se mi líbil červený Slabikář a nejméně rákoska pana učitele, kterou opravdu trestal zlobivé kluky. To by se nelíbilo určitě ani tobě.

Doma mi nejvíc chybí
svíčková od paní kuchařky.
Doma jsem taky jednu měl,
ale nebylo to ono. Jáchym.

Dopis pro UFA
Aneta Geislerová

Ahoj UFO, slyšela jsem, že se chystáš přiletět k nám, na planetu Zemi. Prosím tě, teď tady u nás je nemoc, které se říká Covid-19. Je to pro tvoje dobro – takže buďto sem přiletíš, ale s rouškou, nebo sem nepřiletíš a naplánuješ ten výlet, až ten Covid -19 skončí. Takže si to rozmysli, prosím, a pak mi napiš ty dopis, jestli pojedeš, nebo nepojedeš.
Zdraví Anet G.

Škola doma
Jakub Stuchlík

Ráno zapadnu do riflí,
potom se peru s košilí.
Zapnu všechny knoflíky,
jím k snídani knedlíky.

Sednu si pěkně na židli
a potom tiše přemýšlím.
Proč objevila se mi v žákovské pětka,
posmívala se mi i Bětka.
Když učitelka je moje máma,
jak to asi dokázala?
Jak si to jen mohla dovolit,
jak mě tak mohla urazit.

S hudební výchovou začínám,
k nástroji rychle pospíchám,
zabrnkám na kytaru,
zatroubím na trubku,
potom sním svoji jednohubku.

Koroškola
Václav Troutnar

Koroškola, ta je teď,
školy jsou zavřené
a já chci zpět.

Chybí mi
lavice a spolužáci,
učit se doma,
to dá práci.

Učitelky super jsou,
i na dálku
s učením nám pomůžou.

A co školní družina?
Tam to všechno začíná.
Ta mi chybí nejvíce,
je tam velká legrace.
Koroškola hrozná je,
do školy se vrátíme.

Rozhovor s babičkou a dědou

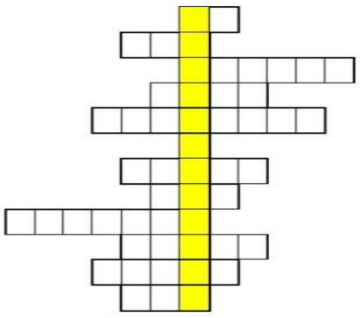

Ladislav Rudolf si povídal s prarodiči Rudolfovými

L: Před kolika lety jsi chodila do první třídy?
- Babička šla do první třídy před 58 lety.
L: Byla někdy vaše škola zavřená?
- Ano, byla, protože bylo strašně moc sněhu, strašně moc. Jednou ji vezla maminka do školy na saních a ,,vyklopila“ ji. Jenže potíž byla v tom, že si maminka babičky nevšimla, že babička na saních už není. Potom ji šla hledat zpátky. Vše dobře dopadlo, babičku za malou chvíli našla.
L: Naučil ses něco sám, bez školy?
- Děda se prý naučil zlobit :-)
L: Chtěl jsi někdy být učitelem?
- Ano, babička chtěla být učitelkou. Jednou byla paní učitelka, jednou byla žákyně. Moc ji to bavilo.

1.Bydlení pro včely
2. Nejlepší přítel člověka
3.Otravný hmyz
4.Tatínek mojí maminky
5.Lesní hmyz

6.Píšeme na to
7.Velký kus ledu
8.Vidíme se v tom
9.Zvíře –vyjmenovaná slova po S
10.Nádobí na polévku
11. 5+3=

Štěpánka Čápová

(M)UČENÍ

Jan Hrábek

Učení je mučení,
to ví každý žák,
když se něco naučím,
tak jsem za to rád.

Rodiče jsou učitelé,
rychtují mě každý den,
Ať už se mi škola vrátí,
říkám si to v duchu jen.

Když mě ráno probudí,
to já nemám rád,
potom samé učení
a večer brzy spát.

Spolužáci s učiteli
už mi hodně chybí,
chybí mi i rachot školy,
jak se všichni smějí.

Rozhovor na dálku s prvňáčky

Co se ti líbí na učení doma?

Mám kolik chci přestávek a jsou mnohem delší.
Můžu si dělat úkoly v pyžamu.
Mamka a taťka mi pomáhají s učením.
O přestávce si můžu pustit pohádku.
Místo tělocviku jezdíme na kole a chodíme na výlety.

Na co se těšíš do školy?

Na kamarády.
Na družinu.
Na děti.
Na paní učitelku.
Na kámoše.
Na vyrábění.
Na to, až nebude nuda a budeme si zase hrát!